

alene for Statens Vedkommende, men ikke mindst for den ubemidlede færøske Befolkningens Vedkommende. Dette Kongsgods ligger netop og hindrer Udviklingen. Den Udstykning, der er foretaget deroppe, har været af en saadan Karakter, at den har standset alt Landbrug.

Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Samuelsen motiverede Lovforslaget med, at det kun var et Forsøg, Loven skulde kun gælde tre Aar. Hvis det skal være tilstrækkeligt, at man skriver paa en Lov, at den kun skal gælde for tre Aar eller skal redigeres om om tre Aar, og saa kan den for Resten være saa daarlig, som den være vil, saa kan Rigsdagen vedtage den, da indrømmer jeg, at det er, som det skal være. Men netop naar man vil prøve paa noget deroppe, mener vi, at man skal begynde paa den rigtige Maade og ikke, som man har gjort det gennem hundrede Aar.

Der har Gang paa Gang oppe fra Færøerne været klaget over den Maade, hvorpaa Vintergræsningen har hindret al Fremdrift i Landbruget. Det er en Kendsgerning. Men naar man nu fra Statens Side gaar til at ofre et saadant Beløb — jeg siger ikke, det er et stort Beløb, men 85 000 Kr. om Aaret er dog ogsaa Penge — og dermed animerer den færøske Fisker eller den færøske Arbejder til at bosætte sig paa Trøen og dør begynde et slidsomt Arbejde, saa vil for hver Dags Arbejde, han gør derude, Trøen blive mere værd og Vintergræsningen mere værd, og hvis man da om nogle Aar skal til at afløse den, saa vil det kun betyde, at Husmanden vil komme til at betale sit eget Arbejde meget dyrt.

Det er jo heller ikke saadan, at det ærede Medlem har været ukendt med dette, han ved godt, hvad det betyder, men han søger at skjule det nu og prøver paa at faa denne Lov op til Færøerne og stille den frem som noget virkelig godt. Vi fra vor Side vil betragte det som et Dilettantforsøg, der ikke vil faa Spor af Betydning. Men for at vise, hvorledes det ærede Medlem selv i sin Tid har set paa Græsningsretten og vel sagtens endnu ser paa den, vil jeg kun minde om en lille Udtalelse, han kom med under Forhandlingen i 1921, da Græsningsretten paa Trøerne ved Thorshavn blev afløst. Da sagde det ærede Medlem her i Salen: Hvis dette Lovforslag vedtages, saa er der een Mand, der bliver ked af det deroppe, men der er hundrede, der bliver glade, og det er Trøemændene og Husmændene, der gennem en lang, lang Række af Aar har krævet, at

denne Græsningsret skulde bort, for at de kunde komme til at dyrke Trøerne.

Det var det ærede Medlems Ord i 1921, og vi staar paa det samme Stade nu. Vi siger, at saa længe man ikke vil gaa i Dybden og søge at reformere fra Bunden af deroppe, saa længe er det umuligt at etablere Husmandsbrug, og saa kan man nok saa mange Gange opføre et stort Beløb i en Lov, det vil ikke faa Betydning for dem, det skulde have Betydning for, for den færøske Fiskerbefolkning og den færøske Arbejderbefolkning. Derfor er det i Virkeligheden ikke deres Interesser, det ærede Medlem her varetager.

Samuelsen: Jeg skal villig vedkende mig de Udtalelser, jeg fremsatte i 1921. Jeg husker dem ikke nøjagtigt i Øjeblikket, men naar det ærede Medlem refererer dem; er jeg ikke i Tvivl om, at jeg har udtalt mig saadan, og jeg synes ogsaa, at jeg kan kende dem igen. Det var under Behandlingen af Sagen om Afløsning af Vintergræsningsretten paa Trøerne ved Thorshavn, jeg fremsatte dem. Hvis der forelaa et Lovforslag om Afløsning af Vintergræsningsretten paa Færøerne, skulde jeg være himmelglad, men at vi her skulde gennemføre en Lov om Afløsning af Vintergræsningsretten, uden at Lagtinget var gaaet med til den, vil jeg anse for ganske forkasteligt, og Lagtinget har i Øjeblikket ikke ønsket at gaa til en Afløsning af Vintergræsningsretten paa Trøerne udenfor Thorshavn. For Thorshavns Vedkommende er man gaaet med dertil, fordi Faarebruget der betyder mindre, Trøbruget er det store; følgelig skal vi ikke tage Hensyn til Faarebruget, her skal vi tage Hensyn til Trøemændene. Ud fra den Betragtning kan Lagtinget vedtage et Lovforslag om Afløsning af Vintergræsningsretten, for saa vidt angaar Thorshavn, men de samme Mænd, som gik med dertil, har modsat sig at gaa med til Afløsning af Vintergræsningsretten ude paa Landet, hvor Faarebruget i Øjeblikket nyder godt af denne Vintergræsningsret.

Det er Forholdet, og det maa jeg holde mig til. Jeg er klar over, at denne Vintergræsningsret betyder meget for Jordejerne deroppe, og den betyder ogsaa meget for Trøejerne, fordi den er nok saa uheldig for Trøejerne; det er jeg ikke i Tvivl om. Men her drejer det sig jo ikke om en Lov om Afløsning af Vintergræsningsretten.

Jeg har imidlertid, da jeg før havde